

Práce pojednává o vzdělávání v Japonsku v prvních dvaceti letech po restauraci Meidži. Nejprve shrnuje faktickou situaci ve školství a hlavní vládní opatření, která se ho týkala. Poté se soustředí na diskuzi, která probíhala v těchto letech v intelektuálních kruzích ohledně vzdělávání, jeho cíle a prostředků jeho dosažení. Vzhledem k významu západních vlivů v této diskuzi jsou jako hlavní objekt zájmu rozebírány myšlenky pokrokových intelektuálů se západní zkušeností sdružení ve skupině Meirokuša.